

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.

Á r a :
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása :
Szinház-utca 404. szám.

NEMLERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéscknélalkuszerint. — Hirdetések főlvételnék a szerkesztőségénél.

Belföldi szemle.

Képviselőjelöltek neveivel van tele minden lap. Képviselőségre de sok olyan ember törekszik, a ki képtelen betölteni ama nagy fontosságú helyzetet! Az erdélyi részeken gr. Mikó Imre, a valóban érdemes, visszavonul; egy választóihoz intézett nyiltlevélben megköszönte az eddigi bizalmat és kijelentette, hogy nem lép föl többé. — Ha szándékát meg nem változtatja, a kolozsvári Deákpárt is tépelődhetik, míg oly általános megnyugvásra talál képviselőt.

Nem mondjuk mi, hogy nincs alkalmas ember; van elég; lehet még találni képzett és a közügyekért szeretettel munkáló férfit Bethlen Gábor hazájában. Csak az a baj, hogy a mostani eljárás szerint annyi más tényezőt kell számba venni a képviselőjelölésnél, hogy a képzettség és munkaképesség csak végső sorban, vagy sehol sem szerepel. Egyiknek nagy birtoka van a választókerületben, a másnak nagy címe, vagy sok rokona; némelyiknek az apja volt derék ember; némelyik azzal nyeri meg a választókat, hogy soha senkinek sem vétett, mivel ártani — használni egyaránt képtelen. Ez aztán épen jó lesz képviselőnek!

Ha aztán felszger intézkedések történnek az erdélyi ügyekben, ne káromkodjál édes választó barátom a miniszterre! A miniszter úgy jár el alkotmányosan, ha a te érdekedben a te képviselődet kéri meg. Ha bolond lesz vagy rossz az intézkedés, köszönd meg annak a bölcs eszednek, a melylyel ilyen képviselőt választottál.

Szász uraimék bezzeg ugyancsak megfontolják a dolgot! Ime június 4-re általános értekezletet hívtak össze Medgyesre a képviselőválasztás tárgyában. Ottan megjelenhetnek nagy szászországnak (Sachsenland) tiszta vérű szász polgárai, más senki. A Kr. Ztg. máj. 13. szá-

mában legalább az áll, hogy a meghívás csakis szász választókhöz intéztetett.

Hátha ezzel szemben ezen országrész nem szász ajku polgárai is értekezletre gyülnének minden mást befogadva, csak a szászt zárva ki, mint az kizárta őket: vajon akkor is a többiek kezdték a meghasonlást, mint tavaly a diadal- és testvériségi ünnep alkalmával!

Különbén nem azért panaszlunk, mintha nagy kedvet éreznék a szász urak értekezletén részt venni. Legalább az előjelek azt mutatják, hogy olyan embernek, a ki csak hazafiui kötelességei lerovása után tartja ápolandónak a nemzetiséget, — nincs helye ezen specialis nemzetiségi gyűlésen.

Bizony nagyon furcsa útra jutottak a mi prudens és circumspectus szomszédaink! Éveken át gyalázta, pökdöste egymást igazi germán miveltéssel közöttök az ifju és öreg párt: míg egy szép napon lakomát tartottak Pesten a Frönerben, összecsókolódtak, s pártnak hire sincs többé közöttök.

Azok a homlokegyenest ellenkező elvek, a melyeket zászlóikra tűztek volt, össze nem simultak tudom, ha hiveik mégis összesimultak, ott kellett hagyniok az elveket. Már ez másképp nem megy.

Hogy mi a programjok, azt megmondja neked, kedves olvasóm, Guidó von Bauszner, a közhalmi választókhöz intézett levelében s ujabban még a „Hermannstädter Zeitung“ 113 számában. Ez nagyon érdekes; annál érdekesebb, mivel állítja, hogy az összes szász natio nevében beszél, és említett lap szerkesztője egy szóval sem mond ellent ezen állításnak.

A „Pester Lloyd“ figyelmeztette volt az atyafiakat, hogy ne mesterkedjenek külön nemzetiségi irányban, mert azon ábrándjok, hogy a nagy német nemzettel összekötetésbe jöjenek, soha be nem teljesül; hanem ragaszkodjanak

híven a Deákpárt által képviselt államjogi alaphoz és magához ezen párthoz.

Von Bauszner erre a szász nemzet nevében azt teveli, hogy igenis, az Ausztriával kötött kiegyezés ellen ők nem szavaznak, de nem azért, mintha lehetetlennek tartanák a német nemzethez való csatlakozásukat, hanem azért, mert elkerülhetetlennek tartják a germanismus és slavismus összecsapását s arra az esetre a germanismus érdekében kell nekik egy Ausztria-Magyarország.

Az államjogi alapon kívül semmiben sem fognak csatlakozni egyik hazai párthoz sem, hanem képeznek külön szász nemzetiségi csoportot, mint Miletics és társai a szerbet.

Köszönjük von Bausznernek ezt az őszinte szót. Mi tudtuk, hogy így van, de nemzetünk más tagjai biztak bennök vakon. Ime egy őszintébb ember kimondja nemzete gondolatát: hogy nekik Magyarország létele csakis eszköz a germánosság teljes hatalmának megalapításához! Azután elviheti az ördög az országot s annak minden más polgárát rajtok kivül.

Mi rég mondjuk már, hogy az ifju szász párt semmivel sem jobb ránk nézve, mint a másik. Nemzetteleinknek tetszett illúziókban élni, az ifjakra minden dicséretet rá kenvén. Most már felnyilhatik a szemök.

A kinek még több bizonyítvány kell, olvassa a „Wochenblattot“ és a „Kronstädter Zeitungot“; bizonyítványt talál ezekben eleget.

Ime a „Kronstädter“ 75 száma minden megjegyzés nélkül veszi át a baloldali „Magyar Polgárnak“ azon cikkét, melyben az arról igyekszik meggyőzni a szászokat, hogy a magyar kormány csak felhasználta és csalta őket.

Az ilyen jó nekik, mert lázítani lehet vele a kormány és Deákpárt ellen. Ne higgye azonban a magyar ellenzék, hogy a szászok valaha őszintén hozzá csatlakozhatnak. Ellenök is át-

TÁRCZA.

Fitzmoor kapitány vagy a hinduk lázadása.

(Angol történelmi beszély.)

(Folytatás.)

III.

Fitzmoor kapitány.

A sebesen közeledő lovag mintegy 35 éves, magas termetű, de rendkívül sovány és hajlott férfiú volt. Ha valaki napbarnította arcját, kék gyűrűktől övedzett szeméit és élet — nélküli homályos tekintetét megpillantotta volna, bizonyára nem ígért volna többet neki 2—3 havi életnél. De ha munka között élt e férfiú, egész lénye megváltozott és életre gerjedt.

Beteges külsője alatt dagadó izmai voltak láthatók és megtörhetlen erély villogott elő szemeiből. Szabálytalan vonásai az ész és szilárd akarat csodálatos kifejezésével bírtak. Kapitányi egyenruhát viselt. — Sarkantyuit mélyen a ló oldalába meritve, gyorsan vágta az uton két lovas szerezsen szolgálta által követve. Midőn már csak néhány lépésnyire volt Thompsontól, rákiáltott: „Elment már a szállítmány?”

Nem kapitány; s épen e miatt vagyok bátor egy szivességre kért.

Lovaglás közben elmondhatja, hogy miben lehetek szolgálatára. S azzal vágatott előre. Némi kitérés és előbeszéd után elbeszélte Thompson, hogy mi történt a kíséretet illetőleg közte s az őrnagy között.

Ha az őrnagy megfogja önt látni, sietni fog a kíséret parancsnokságát önnek átadni; nekem azonban különös és nagyfontosságú okaim vannak ez utazásban résztvenni!

„Nos?”

Egy óra mulva elindulunk. Ha tehát az őrnagynál látogatását délutánig elhalaszthatná.

Valóban vigasztalhatatlan vagyok, hogy kérését megtagadni vagyok kénytelen — viszonzá a kapitány némi zavarfal — de sürgős dolgok hívnak Velloreba.

Ha ön tudná, kapitány.

„Én mit sem kívánok tudni — szakitá félbe őt Fitzmoor — kívánjon bármi más szolgálatot tőlem s szívesen teljesítem, de ezt — — —“ És a nélkül, hogy végét várta volna, megsarkantyúzta Thompson paripáját s messze hagyá a kapitány fáradt lovát.

„Ime Fitzmoor kapitány!” Kiáltá az őrnagy, ki ismét kilépett az erkélyre. „Miféle jó szellem vezérli őt ide?” A kapitány a zablát szerezsenei egyikének vetve, az erkélyre sietett.

Őrnagy ur — mondá — a megbízás, mellyel ön engem megtisztelt, végre van hajtva.

Már? — Kérdé az öreg tiszt örömteli meglepetéssel.

Igen, a Rhytaghat melletti rablócsapat szét van verve, 84 elesett, 52 elfogatott.

Fogadja ön üdvözetemet. Mikor történt az ütközet?

„Tegnap délután.”

És ön már itt?! Ugy az egész éjjel át sebes vágatva kellett lovagolnia és nekem le kell mondanom azon reményről, hogy a szállítás parancsnokságát önre bízassam.

Én kész vagyok azonnal is indulni. Mysoreban hallottam meg a dolgot és gondoltam, hogy talán szükség leend réam, s most itt vagyok. Szerezsenem hoz azonnal más ruhát és lovat. Csak egy negyedőrai időt és egy szobát legyen szabad kérnem, előkészületeim megtételére.

Vegyen egy órát kapitány! ön engem valóban a legsúlyosabb gondtól ment meg. Ime itt jó leányom. Jöjjön ön, hogy a jó hirt tudtára adhasuk. Vilma azonban ki Thompsonnal csevegve közeledett — atyának a kapitány iránti előszeretettét nem látszott osztani.

Mialatt köszön, gúny és büszkeségteljes hideg pillantást vetett a szegény kapitányra.

„Ötvenhét mértföldet lovagoltam sebes vágatva — mondá Fitzmoor szeliden — azért, hogy . . . Vilma elfordítá fejét, a nélkül, hogy a kapitány beszédének végét meghallgatta volna s egy meglehetősen kicsinylő mosolyal távozott. A fiatal hölgy tekintete és hangja nyilván elárulták annak kedvetlenségét, annyira, hogy még az őrnagy is észrevette, bár e tárgyban nem bírt legkevesebb éleslátással is. „A manóba! de különös ez a leány, — no de majd megleckézem ezért,” mormogá magában. A tiszteletreméltó őrnagy ur gyengéje volt leánya viseletén néha — néha megbotránkozni s monologokban bosszuságát szavakba önteni, de szemközt állván leányával, rendesen elcsendesedett. Egy mosoly, egy hízegő szó lefegyverezték a csaták viharában megszült bajnokot. Ez alkalommal is meglegedett azzal, hogy mormogott magában.

Engedje meg sir, hogy a szállítmányt és kíséretet megvizsgálhassam! — szakitá félbe Fitzmoor a kínos csendet. — Ki ügyelt az előkészületekre?

„Radanauth Gopaul a század biztosa“ volt a válasz. Az őrnagy erre karját nyujtva Fitzmoornak lementek a szekerekhez.

Gopaul meglátva a kapitányt közelíteni, észrevehető lett arcán az elfojtott bosszuság pirja, de azért az indusok ősi tulajdona, a firől fira öröklött szinlés mesterségével eltakarta azt. Az első pillanatban észrevehette Fitzmoor, hogy az előkészületek a lehető leghanyagabbul tettek meg s e nagy fontosságú szállítmányt legkevésbé sem igyekeztek kellően biztosítani. Azonnal hozatott élelmi szereket, a kocsik őrizetét megszaportotta és a mulasztásokat helyrehozta.

„Gondoskodjál, hogy minden pontosan megtörténjen — mondá Gopaulnak — s ha egy óra alatt nincs minden rendben, szigorú büntetésre számíthatasz.” Fitzmoor az ezred legkedveltebb tisztje volt, de épen oly ismeretes volt szigora, mint igazságszeretete és bátor-

vesz a „Kronstädter“ más lapokból minden szidalmat. Ők igen lelkesen ragaszkodnak Magyarországhoz államiságához arra, hogy a von Bauszner programja mellett megférhessenek.

Hogy mit akar hát a „Kronstädter“, ha mindkét pártunk ellen ingerel? arra kellő világot vet, hogy épen most alkalomszerűnek találta a 49-ben úrlás miatt a magyarok által kivégzett Róth szász pap életrajzát nagy magasztalások közt közölni.

Nem kell a külföldi lapokba küldözgetett gyalázatos cikkeikhez fordulni; elég számba venni hazai lapjaikat annak kiderítésére, hogy ők a magyar állam és magyar nemzetiség iránt minő érülettel viseltetnek.

Mindenesetre baj; de veszedelmes csak akkor lenne, ha még tovább is csalódásokban ringatnók magunkat.

Örvendetes ezzel szemben, hogy a románok kezdik fölismerni helyzetüket: miszerint ők valóban a magyar faj mellett haladásra vannak utalva; s hogy kormányunk ezen közeledést kellőleg tudja méltányolni.

E tekintetben azonban csak a kezdet kezdetén vagyunk; s hogy sikerüljön az egyetértés, államférfiúi tapintatra és kitartásra van szükség.

Ő FELSÉGE e hó 10-ikén tért vissza Budára — ama vidékekről, hol a nyomor és pusztulás képei állottak atyai szemei előtt. A hol megjelent minden szava, minden tette fényesen tanuskodott ama részvétről, melyet a sors által lesújtottak iránt érez. A királyt mindenütt a merre utja vezette — fényesünnepélyek, diadalivék fogadták és kézzelfogható bizonyítványt adták annak, hogy a magyar birodalom népei minden politikai agitáció daczára: rendíthetetlen hűséggel és loyális ragaszkodással viseltetnek az uralkodó és felséges háza iránt.

Az üdvözetek sorát adni, terjedelmes lenne, azért csak néhány nevezetesebb választ emelhetünk ki.

A zombori küldöttség üdvözlő szavára következőleg válaszolt ő felsége:

Hódolatuk s hű ragaszkodásuk nyilvánítása újabb adalékul szolgál abbéli reményemnek, hogy önök bizalom és várakozásomnak mindenkor teljes készséggel fognak megfelelni.

Ujvidék tisztelgő küldöttségének szavaira ekkép válaszolt:

Megelégedéssel fogadom Ujvidék város küldöttségének hódolatát. Az ország szélén helyezve, önök fontos

sága. Fél óra mulva ő maga is kész volt, csak veres szemem látszott még meg az átvirrasztott éjszaka. A legénység felett szemlét tartott s azután jelentette az őrnagynak, hogy az indulásra minden készen áll.

„Előre tehát — mondá ez, miközben mély sóhaj lebbent el ajkáról, — én elkísérlek Nalpoleig.“ Mivel a hőség még tűrhető volt, Vilma egy ideig lovagolt. Azon pillanatban, midőn a kis csapat kiindult, egy utálatos külsejű öreg ember az út szélére lépett és kinyújtá karját, mintha elakarta volna átkozni őket.

„Mit akar ezen ember?“ Kiálta rá Thompson, s lovag ostorát ütésre emelte. Az öreg mozdulatlan maradt és merev tekintetét a hadnagyra szegezte, mialatt meztelen karjait vizirányos állásban feléje tartá kinyújtva.

„Ne üsse meg Thompson! — mondá az őrnagy — ez fakir!“

„Mily utálatos majom!“ viszonzá Thompson, ki nevetve tért vissza: „A calcuttai sebészek szép összeg pénzt fizetnének ilyen élő csontvázért.“

A mint a caraván eltűnt a látkör szélén, a fakir egy hosszantartó éles füttyöt hallatott. Ugyanazon pillanatban az öregtől két lépésnyire egy tetőtől talpig meztelen hindu emelkedett ki a földből. Az öreg — ki senki egyéb mint Mookerjee volt — a bennszülöttnek gyorsan utasítást adott, mire az majd nem azon irányban, melyben a sipoyik távoztak, elsietett. Mookerjee csakhamar követte, de valamivel lassabban.

Nalpoleban az őrnagy, Thompson és még más két tiszt elbúcsúztak Vilma kisasszonytól. Sir Mac-Slane még egyszer szívére kötötte Fitzmoornnak egyetlen leányát.

„Legyen ön nyugodt — felelé a kapitány — még egy csepp vér kereng ereimben, addig Mis Mac-Slanét nem éri veszély.“

„Én is úgy hiszem“, mondá az őrnagy, — ezzel átölelte még egyszer leányát és paranasot adott az út folytatására.

(Folytatása következik.)

feladata kettőzött buzgalommal ápolni a hűség s valódi hazafiasság érzelmeit, hogy mindinkább szilárd legyen azon elválaszthatlan kötelék, mely önöket századokon át a hazához csatolta. Elvárom Ujvidék lakosságától, hogy vallás és nemzetiségi különbség nélkül e feladatot mindenkor hiven fogja teljesíteni s e meggyőződésben szívesen elküldöm neki üdvözetemet s változatlan jóakaratom biztositását.

Biharmegye üdvözetére így szólt:

Ép most kifejezett hűségöket és ragaszkodásukat a törvény tisztelete és atyai szándékaitam buzgó előmozdítása által leginkább tanusíthatják; ezt várom önöktől és azért hódolatukat örömmel fogadom.“

Hasonlóképpen válaszolt a király Zarándmegye üdvözleteire.

A görög-keleti clerus tisztelgésére adott feleletében a király kiemelte, hogy a clerus a testvéri egyetértésnek vallás és nemzetiségi különbség nélküli fentartása által használni fog a hazának, és kinyeri a legfelsőbb megelégedést.

Ez utazás oly esemény, melynek következményei az egész országra fognak kiterjedni. Az Alföld gazdasági viszonyainak rendezése, átalakítása ez uttól van feltételezve. Hosszu idő kell arra, de a kezdet meg van téve: az alapkö, melyet a koronás király a Ferencz csatorna zsilipjénél lerakott, a nagy átalakulási mű alapkövének tekinthető.

Az árvíz által sújtott megyékből átrándult ő felsége azon vidékre, hol a polgári szabadság élvezetében és a polgári kötelességek teljesítésében oly nehezen találják bele magukat. Mint a magyar állam koronás feje magas méltóságának egész felségében jelent meg itt a király. Népeit bizalomra, békére s a törvény tiszteletére intette mindenütt.

Visszatérve Budára — Ő felsége a következő legfelsőbb kéziratot méltóztatott a m. kir. miniszterelnökhöz intézni:

Kedves gróf Lónyay! Ma tértem vissza a magyar alföldről, hová népeim jólétére irányzott fejedelmi gondjaim vezettek.

Fájdalommal tölt el atyai szívem, midőn a rendes években gazdag termést adó vidéken a vizek által okozott nagy károkat szemléltem.

Megnyugvásomra szolgált, hogy az előntött terület egy része időközben ismét művelés alá vehető lett. Bizton reményem, hogy a kormányom által részint már elrendelt, részint tervezett és legközelebb foganatba vendő intézkedések s a társulati munkásság fokozása az elemi csapások által okozott bajokat lehetőleg enyhíteni fogják; s hasonló csapásoknak a jövőben elhárítása iránt, kormányom előmunkálatai és előterjesztései alapján intézkedni fog a törvényhozás.

A bajok között, a melyeket fájdalommal láttam, örömmel töltött el, egész utam alatt szemlélhetni legdrágább kincsemet: népeim szeretetét. Hű népem az őszinte ragaszkodás és osztatlan szeretet lelkes és fényes nyilatkozataival környezett mindenütt.

Visszatérve a fővárosba, fejedelmi hivatásom kedves kötelességét sietek teljesíteni, midőn ezért teljes ismerésemet és őszinte köszönetemet nyilvánítom. Nem egyes városhoz vagy helységhez, hanem az általam átutazott vidék összes népességéhez intézem e nyilatkozatot, miután ugyanazon érzelmelem őszinte kifejezésével találkozottam egyaránt mindenütt.

Ezelőtt néhány évvel ünnepélyes alkalomkor mondtam: „Boldog fejedelme csak boldog nemzetnek lehet.“ Hogy ezt elérjem, ezentul is arra lesznek irányozva atyai szándékaim és fejedelmi gondjaim.

Hiszem, hogy a mindenható áldásával fogja kisérni e törekvéseimet; s bizton remélem, hogy hű népeimnek a trón és haza iránti hű ragaszkodása és őszinte szeretete mellett, kedvelt Magyarországom és a monarchia szép és biztos jövőnek nézhet elébe.

Megbizom önt, hogy erről az utazásom alkalmával érintett vidék összes népességét — ismételt szíves üdvözetemmel — azonnal tudósítsa.

Kelt Budán, 1872. évi május hó 10-én.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

A szerb regensnek egy állítólag a belgrádi osztrák-magyar főcsonsulhoz intézett s a Voncina-féle okmányokra vonatkozó levelét közli a bécsi „Vaterl.“ E levél így hangzik: „Főcsonsul ur! Nagy meglepetésemre nevémet hivatalos okmányokban találtam, melyek a horvát választási mozgalmakra vonatkoznak, s rövid idővel ezelőtt nyilvánosságra hoztattak. E meglepetés annál kellemetlenebb volt reám nézve, mert az okmányok egyikét, a negyediket az osztrák-magyar kormány hivatalos lapja hitelesnek jelentette ki. Azon okmány ez, melyben azt állítják, hogy én a horvát nemzeti agitáció vezéreinek politikai czélokra 27,000 firtot adtam át.

Teljesen fölöslegesnek tartom, hogy ily vádat megezáfoljak, de egyuttal reményem, hogy ön főcsonsul ur, a magyarországi miniszterelnök részéről oly súlyos vád tárgyában, a mely egy barátságos kormány ellenében hangoztatik, kielégítő nyilatkozatot fog kieszközölni. Fogadja stb. Belgrád, apr. 24. (máj. 4) Ristic.“

Brassó, 1872. máj. 13.

Speculatio és kislelkűség.

Az egyéni cselekvési szabadságot, az iparüzés általános jogosultságát megszorító, a szabad ipar, s a jelen társadalmi törekvésekkel merőben ellenkező, a középkor feudális felfogásai s viszonyaira alapított cehalis rendszernek, az országos törvény által eltörlése folytán, az egyes céhek, mint kiváltságos ipartestületek felszattattak, s azoknak az országos ipartörvény rendelete szerint — a leglényegesebb s legnagyobb horderejű nemzetgazdasági elv — az associatio alapján, vagy ipartársulattá kell átalakulniok, s e minőségben a testületi vagyont, a társulat czélja, érdekei, előmozdítása tekintetéből — megtartani, avagy ha azzá lenni a testületi tagok abszolút többsége kívánata folytán vonakodnak, a testületi vagyonnak az illetékes törvényhatóság rendelkezése alá bocsátására köteleztetnek.

Az országos ipartörvény 83. §. kényszerítő erejének Brassó város kereskedelmi, cehalis rendszerre alapított testülete is engedve, közelebb közgyűlésre jött egybe, a testületi vagyon hova fordításáról tanácskozandó.

A testület szász és többségben levő tagjai — miután az ipartörvény által előszabott társulattá alakulni, a tagok általános kívánata folytán lenni nem akar, azon indítványt terjeszték elő, mikép a testületi vagyon a brassai nyugdíj-egyletnek adassék át. Ez indítvánnyal ellenkezésben a testület magyar és román tagjai határozottan hangsúlyozák, hogy testületök vagyona, az elegendő alap nélküli, a brassai kereskedelmi viszonyoknak meg nem felelő kereskedelmi iskolának adassék át, s az, — ez és a meglévő alaphoz a viszonyoknak megfelelően, — czélszerűen ruháztassék be.

A szász circumspectusság logikai egymásutánja a közérdekekkel szemben — ez esetben sem tagadta meg magát. A szászok ilyenmü tendenciája az általános közérdekekkel szemben, ismerve sajátlagos, specialis irányu jellemét — sok esetben meg sem lepott, s azt az előzmények után természet szeriinek declaraltuk, de hogy a szász circumspectusság annyira mehesen, hogy a közérdekben saját s specialis érdekét is megölni képes legyen: ezt a speculativ érzelmü szász nemzetről sem tettük fel.

A circumspectus rész azon indokból indítványozta a nyugdíj-egyletnek átadást, (reméljük, hogy e nyilatkozattal az atyafiak lelke mélyében kutattunk) hogy a testületi vagyomból — miután a nyugdíj-egylet többségét szászok teszik, ezután is mindnyájan és kizárólag részesülhetnek; míg ha egy, a brassai forgalmi viszonyoknak megfelelő — minta kereskedelmi iskola állittatik fel, akkor „bald kommen die Szekler“ kiknek az oskoláni tömörülése által, a circumspectusok részesedési joga nagymértékben, s talán egyszer — mindenkorra vesélyeztetni fog.

Határtalan kislelkűség, fel nem esmerni a közérdek nyilvánulásában a specialis érdek! mert ha a Brassóban jelenleg fennálló, az oskolai vagyon elégtelensége miatt képzett tanerök hiányában szenvedő kereskedelmi iskola, kellőleg, czélszerűen ruháztatik be, s képzett tan-erökkel látattik el, és így a viszonyoknak megfelelő minta oskolává nővi ki magát — ebből közvetlen Brassó város is határtalan előnyöket, huzand — miután képzett szakképzett mellett kereskedelmi viszonyai is kedvezőleg fognak irányulni.

Köszönet a jozanabb, a közérdeket helyesen értékelni s becselni tudó magyar és román testületi tagok ellenkező indítványának, a szász testületi tagok speculatioja és kislelkűsége hajótörést szenvedett, s a testület a szavazatok egyenlősége mellett azon eredményre jutott, hogy a testület kebeléből, mindenik nemzetiségből 2—2 tag küldendő ki, hogy ezek, mint bizottmány a testületi vagyon hova fordítását illetőleg — tervezetet nyujtsanak be.

Bizton reméljük, hogy a tervezet elkészítésére kiküldött tagok, a tervezet elkészítésénél a közérdeket, s Brassó város kereskedelmi érdekét tartják főkép szemük előtt, s ilyen köz és helyi érdekü kérdés felett annyival inkább nem fognak kislelkűleg és elhamarkodva határozni, hogy az általok beterveztendő tervezet minőségétől Brassónak, mint a magyar állam egyik lényeges kereskedelmi pontjának — kereskedése jövője egy mivel szakképzett kereskedelmi osztály teremtése, mely nem csak üzér legyen, hanem egyszersmind ember és hazafi, ki a szakmáján kívül eső dolgokat is

derekeltséggel kísérje s tudja kisérni, s az állam életre annyira fontos kereskedés érdekeit — annak horderejéhez képest kellőleg tudja képviselni — függ.

Ezen valóban közérdekű kereskedés megoldva lesz az által, ha a testület vagyonát képező mintegy 15,000 frt. érték a már fennálló kereskedelmi iskola alapja szaporítására fordítatik, az e tekintetben netalán hiányokat kipótolni fogja az idő, kiegészíteni fogják a létező alapot egyesek és társulatok, kik a magyar korona ezen fontos pontja e téren előhaladását elősegíteni kívánják. És így Brassó város pár évek alatt saját keblében — a városi alapok, vagy egyesek könyöradományai igénybevételén kívül, egy rendszeres kereskedelmi iskolát birand, s fiait nem leendő kénytelen nagy költséggel Pestre, Bécsbe vagy éppen Berlinbe küldeni szakismeret szerzés végett, s a társulat tagjai egyenként — s egészben maga a társület adományszázi ténye által nevét, nevöket, a leghelyibb és közérdekűbb intézmény fennállítását, s virágzásba jövetelét tévén lehetővé, a legméltóbban és emberiebben örökítik meg.

V i d é k.

Sepsi-Szent-György, 1872. május 10-án.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A háromszéki „Deákpárt“ Sepsi alszéki kerületének elnöke ügyvéd tekintetes Veress György ur, az alszék összes községeiből jelen hó 9-ére — névszerint megnevezett — néhány elvllársait értekezletre hívott meg.

Megjelentünk az alszék 36 közönségéből mintegy 150-en, s örömmel tudatom, miszerint a meghívást nyertek közül alig maradt el valaki.

Kerületi elnök atyánkfia a gyűlést megnyitó beszédében nyilvánítá, hogy: szükségesnek vélte egy szűkebb körű barátságos értekezletet tartani; a melyen különösen a Deákpárt és ellenzék által vallott elveket külön — külön és összehasonlítól fogva fejtegetve, s a deákpárti elveknek az ellenzékiek feletti számos előnyeit feltüntetve, helyeslés esetében, a jelenlévőket megkérhesse azoknak saját hatáskörükben leendő terjesztésére.

Ennek elérése czéljából egy történelmi alapossággal — az igazság meggyőző hangján és könnyen érthető nyelvezettel irt terjedelmes munkáját olvasá fel.

E munkának minden tételével — a nélkül, hogy recriminációkhoz folyamodott volna — bebizonyította, miszerint: hazánk s nemzetünknek békés utonni fenn tartása, s szellemi s anyagi helyzetünknek lehető javítása, ez idő szerint, csak is a Deákpárt által évek óta ritka türelem és ernyedetlen szorgalommal folytatott, s szép eredményeket kivívott politika, s az annak kifolyásul tekintendő kormányunknak továbbra is fenntartása által remélhető.

Ebből kifolyólag felfejtette, miszerint hazánk jövő boldogsága s felvirágozása mindyájunknak egyenlően hő óhajtaása lévén, ez csak úgy eszközölhető, ha a közelebbi országgyűlésre küldendő képviselőink által hazánk bölcsé Deák Ferencz zászlója alatt működők számát szaporítjuk.

Nagy hazánkfia nevének felemlítésére nyilvánult buzgó éljenzések után éltette képviselőjelöltünk Székely Gergelyt, mint a Deákpárt kipróbált hívét; mi is mindnyájunk keblében őszinte viszhangra találva, hosszasan tartó lelkes éljenzéssel adtunk annak kifejezést, s felkértük elnök atyánkfiát követjelöltünköt egy küldöttség által körünkbe meghívni.

Ez azonnal eszközöltetvén, végig hallgatók követjelöltünköt — többszörös helyeslő nyilatkozatok és lelkes éljenzések által félbeszakítva — egyikét azon tanulságos, a legszebb logikával tartott, s több az életből merített találó példák és hasonlatok által támogatott deákpárti programoknak, melynek hatása nem csak addig tart, míg a hiábavaló biztatásokra szánt phrasások után kapkodó szónoknak homlokáról az izzadság leszárad, de sőt bevésődik, a helyzet helyes felfogását kitüntető és igazság érzetteljes hangja, a honfi kebel mélyébe kitörölhetlenül.

Bizonyítja ezt azon körülmény is, hogy a program bevégeztével oly annyira testvéries — barátságos színt öltött értekezletünk, miszerint elnök atyánkfia kénytelen volt utat engedni a meglegedetség bélyegét magán hordozó általános örömmek s a gyűlés formaszerűségét megszüntetve, magán társalgásnak adott helyett.

Bizonyítja továbbá a Pál István vendéglős ismert jó konyhájából került izletes ebédközben, jó zene és lelkes pohárköszöntések által fokozott általános baráti kedélyesség.

Poharakat üritettünk megkezdvé a Királyon és fennsége családján Deák Ferencz nagy hazánkfiáért, táviratilag erről értesítve, csaknem minden országos és

székünkbeli tekintélyéért; hazánk, nemzetünk és székünk lakossaiért; s tettük ezt nem csak mint szokásos kívánságot, de azon biztos öntudatból is, miszerint mindnyájunk boldogítására e napon előkészületeket tevének pártunk csalhatatlan tömörülését eszközölvén.

A számtalan lelket emelő és elmét élesítő felköszöntések közül azonban legyen szabad mint azoknak egyik gyöngyét, a román nemzetiségű kir. törvényszéki ügyész Nesztor József vendégünk által, hazánk nemzetiségeinek egyetértéséért — gyönyörű hasonlatokat tartalmazó s ékes magyar előadással tartott pohárköszöntésit kiemelnem.

Az ebéd végeztével követjelöltünk Székely Gergelyt a Rákóczi induló lelkesítő hangjai mellett mindannyian hazáig kísértük, s ott elnökünk általi nyilatkozatunkban megígértük, hogy az igaz elvnek minden egyes jelenlevő tagja százakat igyekszik honfi társai közül megnyerni, s azzal ideiglenes bucsut véve indultunk nem hogy széteszöljünk, hanem hogy az itteni év. ref. tanoda zenekara javára nagy műzsléssel rendezett, és minden várakozást kielégített hangversenyében a város nagytermét zsufolásig megtöltve jól végezzük be a napot, melyet jól kezdtünk.*) Háromszéki.

Román lapszemle.

„Telegraful. roman.“ 35-ik sz. értesít a szebeni román értekezlet folyamáról, mely a fogarasi nemzeti klub kezdeményezése folytán hivatott össze.

Az értekezlet — mint már említettük — f. hó 5. és 6-ikán tartatott meg Leményi Brán elnöke alatt, noha Antonelli a fogarasi clubb alelnöke, ki a meghívást saját névalírásával tette, minden áron oda törekedett, hogy a gyűlés ne tartassék meg. A gyűlés főtárgyát activismus, vagy passivismus kimondása képezte. Mezei a gyulafejevári küldött volt az első, ki nyíltan kimondta, hogy elyben az aktivitást elfogadja, azonban ezen értekezletet nem tartja illetékesnek, hogy a nemzetre érvényes határozatokat hozzon, indítványozza azért, hogy: napoltassék el a tárgyalás, áttetvén a kérdés egy általános nemzeti értekezlethez, melyet a mostani Gyula-Fejérvárra hívjon össze. Az indítvány élénk vitára adott alkalmat, melyben főképp a brassai küldöttek, névszerint: —

Strevoiu, Dr. Puscaru, Roman és Diamandi Manole erős érvekkel indokolták a tárgyalásnak halasztatlan szükséges voltát; annyival inkább, mert a választások küszöbén állunk és e kérdésnek az előtt leendő megoldása elodázhatatlan.

Kapcsolatban ezzel Dr. Puscaru indítványozza, hogy a képviselőválasztásokba a románok részt vegyenek. A mi aztán a megválasztott képviselők magatartását illeti afelett határozzon általános nemzetgyűlés. Román azt mondja, hogy a tárgyalást nem kell elhalasztani azért, hogy egyik vagy másik meg nem jelent, mert az egyéni dolog; a román nemzet érdeke pedig általános, azért mutasson az értelmiség a nép iránt több érdekeltséget.

Diamandi Manole feleslegesnek találja a sok formalitást — czeremoniát; — a román nemzet érdeke tetet kíván, és pedig mi hamarabb. Hasonló értelemben nyilatkoztak: Codru, Dragosianu, Dr. Borcia, Dr. Nemesiu, Dr. Puscaru és Dr. Ratiu.

Ellen értelemben nyilatkoztak: Axente, Severu, Romanu V., Macelariu és Hannia.

Politikai szemle.

Párisban a közfigyelem ma Bazaine pörére van fordítva.

Az egész világ ez ügygyel foglalkozik, csak a capitulatiók bizottsága folytatja tovább zavartalanul kárhóztatási munkálatait. A bizottság leginkább a lefolyt háboru másod és harmadrangu személyiségeit sújtja. Így újabban roszalását fejezte ki Schlettstadt és Verdun parancsnokai felett. Osztatlan elismerést eddig csak Neu-Breisach és Pfalzburg parancsnokai nyertek. Az utóbbi megkapja a becsületrend commandeur-keresztjét. A kisebbek kárhóztatása és a nagyobbak e kímélése nagyon alkalmas, hogy elkeseredett hangulatot szüljön Franciaországban.

Mint hallani, Trehouart tengernagy lesz a Bazaine fölött ítélő bizottság elnöke. A vizsgálat alatt Bazaine foglyul adja magát. Apert tábornok e czélra már ki is választott egy házat, melyben egy század katonaság fogja a marsallt őrizni. A vizsgálat valószínűleg eltart egy hóig.

*) Ez volt tehát azon ebéd, melyről úgy értesültünk, hogy a sepsikerület deákpárti jelöltje Székely Gergely fogja adni.

A német közvéleményt még mindig a romai követ kinevezésének ügye foglalkoztatja. A berlini kormány lapok keserű megjegyzésekkel kísérek a curia visszautasító magatartását. E kérdéssel összefüggésben áll a jezsuiták ügye, melylyel a német birodalmi gyűlés most foglalkozik. A jezsuiták mellett és ellen beadott kérvényeket egy külön bizottság tárgyalja. Ezen bizottság Greist képviselőnek következő indítványát fogadta el:

„Az összes petíciók a birodalmi kancellárnak azon kérelemmel adandók át, miszerint tartalmukból a szövetséges kormányok tudomására hozza, hogy a jezsuita rend s az általa vezetett intézmények és egyletek mily mértékben fejtették ki a német birodalmon belül tevékenységüket a szabad egyesületi jog terén; továbbá azon felhívással: 1. hogy az egyesült kormányokat arra bírja, miszerint közös alapelveket állapítsanak meg az egyházi rendek bofogadása, a hitfelekezeti béke és az állampolgári jogoknak az egyházi hatalom által való csorbitása ügyében, különösen pedig 2. hogy lehetőleg még ez ülészakban törvényjavaslatot terjeszzen a bir. gyűlés elé, mely a jezsuita rend s a vele rokon congregatiók letelepedését az illető országos kormány határozott engedélye nélkül büntetés alá veti.“

Ez indítvány, melyet valószínűleg a parlament is elfogadand, mint látható nem a jezsuiták egyszerű kiűzését, hanem letelepedésük törvényes rendezését ajánlja.

V e g y e s.

(Ő felsége) legújabban tett körútja alkalmával — a „P. N.“ értesülése szerint — az egyes kérvényezőknél közvetlenül adott kisebb-nagyobb összegeken felül a következő kegyadományokat méltóztatott kiosztani: 1) A Ferencz csatornán dolgozó munkásoknak 2000 frt. 2) A törökbecsei szegényeknek és szűkölködőknek 1000 frt. 3) A zombolyai szegényeknek 1000 frt. 4) A nagykikindai szegényeknek és szűkölködőknek 1000 frt. 5) A temesvári szegényeknek 3000 frt. 6) A verseczi szegényeknek és szűkölködőknek 1500 frt. 7) A fehértemplomi szegényeknek 1000 frt. 8) Az aradi szegényeknek 3000 frt. 9) A holdmező vásár helyi szegényeknek 3000 frt. 10) A szegedi szegényeknek 3000 frt. 11) A mezőhegyezi iskolának a szegény gyerekek kiképzésére rendelt alapítvány részére 3000 frt.

(A bel- és igazságügyminiszter) az Erdélyben fentartott 1852. évi május 27-iki sajtórendtartás módosítása tárgyában 1871. évi május hó 14-én 1498 sz. a. közösen kibocsátott rendelet 2. §-nak módosítása iránt a következő rendeletet bocsátották ki:

Az 1861. XXXII. t. cz. 1. 2. és 3. §§-ban foglalt felhatalmazás alapján, a bírósági székhelyek és területkörök megállapítása tárgyában 1871. évi július hó 10-én 1976. sz. alatt közzétett rendelet 5. §sa által a marosvásárhelyi kir. ítélő-tábla területére nézve a sajtóügyekbeni bíraskodás a marosvásárhelyi, kolozsvári és szebeni e. f. kir. törvényszékekre ruházattván; továbbá az 1871. XXXIII. t. cz. 2. §-nak c) és 17. §-nak d) pontja értelmében a közzéadói teendők teljesítése a nevezett kir. törvényszékek mellé rendelt királyi ügyészeket illetvén; végül a kir. főügyész az 1871. XXXIII. t. cz. 26. §-a értelmében azon kir. ítélő-tábla területén, a mely mellé rendeltetett, minden ügyészégi teendő, bármely törvényszék előtt vagy maga személyesen végeztetvén, vagy e czélra akár helyettesét, akár az alája rendelt ügyészek egyikét kiküldhetvén; az ekként változott törvényi intézkedésekhez képest az 1871. évi május hó 14-én 1498 szám a. kibocsátott rendelet 2. §-a akként módosittatik, hogy a marosvásárhelyi sajtóbírósi közvádlóhoz beküldeni rendelt köteles példány helyett egy-egy példány lesz küldendő az illető sajtóbírósi ügyész mint közvádlóhoz és a maros-vásárhelyi kir. főügyészhez. Pesten, 1872. évi aor. 22-én Tóth Vilmos, s. k. belügyminiszter. Bittó István, s. k. igazságügyminiszter.

(Fogarasy Mihály) r. k. püspök ma egy hete érkezett városunkba. Itt léte alatt megvizsgálta a kath. egyház belügyeit, annak képviselő testületével gyűlést tartott, ma meglátogatta az iskolákat, huzamosb időt töltött a gyerekek között. Innen több helyre kirándulást tett, nevezetesen Törösvárra, Háromszéken Szt. Ivánra. Mint halljuk innen Csikba fog utazni.

(Májalis.) A románok tegnapelőtt tartották meg az „ehezett kö“ terén idei májálisukat. Helybeli magyarok és vidéki románok is többen vettek részt e tavaszi ünnepélyen. Románok és magyarok egymásiránti előzékenysége nem szalaszt el egy alkalmat se a nélkül, hogy fel ne használná azt a kölcsönös bizalom kifejezésére. Ez alkalmammal is lelkesült toasztok tartattak, — kifejezve bennök azt, hogy a két nemzet egymásra

van utalva, és az egymás iránti kölcsönös bizalom elengedhetlen. Nem hiányzott a zene, és így a tánc is. Az idő is respectálta kellően a publicumot; egész délután fenyegette egy kis külső áztatással, de bevárta a bevonulást és csak akkor kezdett egy keveset esni.

(Combinatiónok.) Az „Ellenőr“ szerint Zeyk Károly, belügyminiszteri államtitkár, állásától legközelebről felmentetvén, helyébe Mikó Mihály, Marosozék főkirálybírója fog kinevezetni, ezen szék főkirálybírója pedig gr. Toldalagi Victor leend. Továbbá szintén illetékes helyről vett hír szerint Dániel Gábor, Udvarhelyszék főkirálybírója hivatalából hasonlóképp elbocsátatván, helyébe Ugron Lázár, ez utóbbi helyébe pedig Felső-Fehérmegye főispánjává gr. Nemes János nevezetik ki. Ezen czélből Ugron Lázár a legközelebb mult napokban Pestre hivatott.

(A nagy-szebeni román értekezlet) határozottan ki-mondotta, hogy a passivitással fel kell hagyni. Az országos képviselőválasztásoknál leendő magatartásra végleges határozat nem mondatott ki, miután a gör. egyesültek nem voltak jelen az értekezleten. Az értekezlet abban állapodott meg, hogy felkéri a két román főpásztort, hívjanak egybe egy általános román értekezletet. Ha a főpapok erre nem vállalkoznának, a megválasztott 15-ös bizottság tegye ezt, melynek tagjai lettek: Popea Miklós archimandrita, Dr. Borcea ügyvéd, Dr. Pacurariu, Preda ügyvéd, Stezar nyug. cs. k. százados, Poparad kir. pénzügyi hivatalnok, Dunka Pál nyug. v. kormsz. tanácsos, Boiu Z. esperes (mind szebeniek), Petkó Lázár ügyvéd Déváról, Borha ügyvéd Hátszegről, Brann de Lemény nyug. főkapitány, Dr. Ratiu ügyvéd Tordáról, Bohatielu főkapitány Naszód-ról, Dr. Brendusian ügyvéd Balázsfalváról Dragosian Codru alkaptány Fogarásról. A g. n. egyesültek többsége részt veend a választásokban és pedig a Deák-párthoz csatlakozva.

(Nevezetes alapítvány.) A temesvári r. k. püspök mindkét nemű árvák nevelésére — kétszáz ezer frtnyi alapítványt tett le a csanádi káptalannál és pedig még mielőtt az alapítvány módozatait okmányilag megállapította volna, — előzetesen oda nyilatkozott, hogy 100,000 frt. a Temesvárott alapítandó finővelde (convictus); a másik 100,000 frt. pedig az egyházmegye területén később kijelölendő helyen emelendő árva-leányintézet javára lesz szentelve, az utóbbi intézet az iskola nővérek kezelésére fogván bízni.

(Magyar bonne (dajka) s gyermek felügyelő nőket képző intézet létesítésén fáradoznak Kolozsvárrt. E tárgyban Szász Domokos meghívása folytán e hó 9-ikén számos tanférfiak és nevelésügybarátok — ezek közt hölgyek — előleges eszmecserére szolgáló értekezlet tartottak, Szász Domokos az értekezletet megnyitván — fölolvastatott az intézet szabályzata, mire Sárkány, Jancsó, Várad tanárok Dr. Salamon, és Kethely József tanfelügyelő több oldalról kifejtve az intézet égető szükségességét — a jelen voltak egyhangu lelkesüléssel határozták el a czélba vett intézet létesítése érdekében erélyesen működni. Ennek folytán Szász Domokos, Indali, Jancsó, Várad K. Dr. Salamon, Szikszai Maria, Tóth Tamásné, Gazi és Szabó E. értekezleti tagok személyében szervező bizottság küldetett ki az intézet fentartó egylet alapszabályainak kidolgozása valamint az intézet beszervezetének már kész szabályai revidálására. A bizottság munkálatait Pünkösöd harmadik napjára egybehivandó s megalakulást eszközölő nyilvános gyűlés elébe terjesztendi.

(Siagna és Vanesa) román érsekek szombaton Budára érkeztek és ő felsége által a napokban fogadtattak. Ez alkalommal megemlítjük, hogy a görög-keleti vallásu románok synodusán a mult héten bejelenték, hogy Siagna báró érsek összes vagyonát az erdélyi keleti vallásu román egyházra hagyja s idevonatkozó végrendeletét a balásfalvi káptalannak már át is adta megőrzés végett.

(Az unitáriusok száma) a magyar korona tartományokban az 1870-ki népszámlálás alapján ez: Magyarországon van 788; Erdélyben 53,539; Horváth-Slavonországban 91, a határörvidéken 29; ezenkívül honvéd 103, r. katona 271 s így összesen 54,822. Legtöbb unitárius van Udvarhelyszéken (21,619), legkedvesebb (1—1) Kassán, Beregben Borsodban, Sz.-Fehérvárt, Gömörben, Eperjesen, Szathmár-Némethiben, Szepesben Gölnczbányán, Tolnában, Vasban, Kőszegen, Veszprémmegyében, Széken, Besztercevidéken, Ujegyház-Székben, Varasdmegyében, Varasdon és Verőczében. Kolozsvárott 1058 unitárius él.

(A gépek használata) mennyire gyorsítja az ipar termékek előállítását, kitünik következő adatokból: Egy ember, most bizonyos idő alatt annyi gyapotfonalat fon meg, a mennyit 400 ember tudott megfoni 1769-ben, a mikor Arkwright az első szabadalmat kapta a gyapotfonásra. — Egy ember most több lisztet készít, mint

száz év előtt 150 ember. — Egy nő, egy nap alatt annyi csipkét készít, mennyit száz év előtt száz készített. — A czukor finomításra most annyi nap kell, mint a hány hónap kellett ezelőtt harmincz évvel. — A páncélozott hadihajó annyi erővel halad, mint ezelőtt 42.000 ló.

Legujabb.

A maros-vásárhelyi baloldali értekezletről, mely tudvalevőleg f. hó 12-ikén tartatott, terjedelmes tudósítás fekszik előttünk, melyből egyelőre annyit említhetünk, hogy mintegy 1500-an vettek részt benne, legnagyobbára a köznépből. Ösmertebb emberek: Tisza László, Sámí László, b. Simonyi Lajos, Papp Lajos sat.

Románok nem vettek részt.

A nagy gyűlést egy verekedés zavarta meg, mely néhány száz részt venni akaró debé nem bocsátott székely és a résztvevők között keletkezett. Mint értesülünk néhány életveszélyes sebesülés és több sérülés történt. Utóbb katonai fedezet alatt folytatta értekezését a baloldal. Jövőkor többet.

Magyar színház Brassóban.

Tóth Jenő jutalmú a „Pünkösdi királyné“ operette paródia adatott szombaton. A közönség ez alkalommal megmutatta, hogy az érdemet elismerni és méltányolni tudja, — noha ez estén a siker nem az volt, mit tulajdonképen „operette“ czim alatt várhattunk volna. Ajánljuk azért, hogy jövőre kerülje e társulat az operette paródizálását, és válasszon a helyett a színirodalom egyéb termékeiből. A jutalmazott, kit első helyen kell említenünk, szerepébe kitünő vonásokat vegyített és énekének legtöbb részletével tapsokat aratott. Toldyné Rózsa szerepében jól adta naivot ez alkalommal is.

Mártonné és Nagyné szerepe bármily szerénytelen volt is, mégis igen parlagi módon néztek ki, midőn egyik pam-lagon másik széken heverve, egymáshoz támaszkodnak vállvetve.

Vasárnap „Házassági 3 parancs vagy a papucs kormány“ Szigligeti énekes vígjátéka került színpadra. A szerep nem tudás ez este is elérte a társulatot, mi — bármennyire látszott a jó akarat, mégis nagyon zavart. Ez és az ének, egyaránt vontak el nagyon sokat a színpadi illüzióból.

Becsi tőzsde és pénzek Brassóban május 14.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	71 75
„ „ „ papírban	64 45
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	102 50
Nemzeti bank részvény	830 —
Hitelintézeti „	327 25
London	113 —
Ezüst	110 75
Napoleon'or	8 97 1/2
cs. k. arany	5 39
Lira	10 20
Magyar földieherm.	89 —
Bánáti	79 —
Erdélyi	79 —
Porosz tallér	1 68
Ikosár	1 69
Rubel	1 68

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Kiadó-ház.

A várutszában 259-ik szám alatt egy három lakosztálylyal bíró csinos és jó berendezéssel bíró ház, hozzátartozó tágas istálló és szekérszinne) ugy szintén egy terjedelmes kerttel-együtt, f. évi [Sz.-Mihálynappjától kezdve egy vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Eladó birtok.

Bolonyában egy földszinti csinos épület, hozzátartozó szép és jól rendezett nagy gyümölcsös kerttel együtt eladó.

A megállapítandó árnak fele része rögtön, másrésze pedig több évek után fizethető.

A kiadóház és eladó birtok felől értekezhetni tulajdonos Schmidt Albert ural.

Brassó, várutsza 259 sz. alatt. 64 3—3

10,122 — 1870. sz.

66 1—3

Hirdetmény.

Folyó év június 6-án, július 4-én és aug. 1-én fognak felsőbb engedéllyel az itteni városi tanácsházon mindenkor délelőtt 9 órakor következő városi malmok árverés utján a többet ígérőknek eladatni, még pedig:

I. június 6-án

a) A Bolgárszegben 520 telekkönyvi szám alatt fekvő felső Behr Ábrahám féle malom 3 forgókövel 6000 o. é. forint kikiáltási áron.

b) Az Alsó-Tömösön 83 t. k. szám alatt fekvő városi malom 4 forgókövel 10,000 o. é. frt. kikiáltási áron.

II. július 4-én.

a) A Bolgárszegben 657 t. k. szám alatt a „Rech“-en fekvő alsó malom 2 forgókövel 12,000 o. é. frt. kikiáltási áron.

b) Az Ó-Brassói Hátulsó utczában 397 t. k. sz. alatti malom 3 forgókövel 12,500 o. é. frt. kikiáltási áron.

III. augusztus 1-én.

a) A Bolgárszegben 605 t. k. sz. alatt való középső malom 2 forgókövel 13,500 o. é. frt. kikiáltási áron.

b) A 79 t. k. szám alatti városi „Staffen“ malom 16,500 o. é. frt. kikiáltási áron.

A feltételek az árverezés előtt fölolvastatnak, de addig is a szokott hivatalos órákban a tanács kiadóhivatalában betekintheők.

A venni szándékozók tehát a megirt napon s órán a 10% bánatpénzzel ellátva a megnevezett helyiségben jelenjenek meg.

Brassó, április 3-án 1872.

A városi és vidéki tanács.

Schwarze A. és Bartha
Brassóban a piacon 16 szám alatt

ismert szolliatással készit legujabb divatu és igen tartos
mindennemű férfi öltönyöket.

Egyesermind ajánlja a t. cz. közönségnek magyvalmaz-
toku kabát, nadrág és mellény szövetit a legju-
2—10 tányosabb áron. 65